

OPEN ACCESS

Manuscript ID:
TAM-060420224831

Volume: 6

Issue: 4

Month: April

Year: 2022

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

Received: 16.01.2022

Accepted: 22.02.2022

Published: 01.04.2022

Citation:

Sangeetha, M., and Shiva Natarajan. "Thiruvāsaka Sivapurana - Comparison of Texts." *Shanlax International Journal of Tamil Research*, vol. 6, no. 4, 2022, pp. 104–13.

DOI:

<https://doi.org/10.34293/tamil.v6i4.4831>

*Corresponding Author:

sangeethavaiithyanathan@gmail.com

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License

Thiruvāsaka Sivapurana - Comparison of Texts

M. Sangeetha

Part-time Research Scholar, Department of Tamil Studies

Srilasrikasivasivaswaminatha Swami Arts College

Thiruppanandal, Tamil Nadu, India

 <http://orcid.org/0000-0002-9793-180X>

Shiva Natarajan

Assistant Professor

Srilasrikasivasivaswaminatha Swami Art College

Thiruppanandal, Tamil Nadu, India

Abstract - Panniruthirumuraigal of the Tamil Literature Series, which is revered as the chief textbook of the Vedic religion, are among the most easily explained texts on Saiva samayam in the community. The benefactors of the Panniruthirumuraigal are 27 benefactors. The first three of the twelve tirumuras were performed by Thirunana Samandar, the fourth, fifth and sixth tirumuras by Thirunavukkara, the seventh tirumura by Sundaramoorthy swamis, the eighth tirumura by nine arulas, the tenth tirumura by Tirumoolar and the eleventh tirumura by Sivan with twelve arulas. Twelfth tirumura by Sekizhar swami. Thiruvāsakam is the eighth edition of the Panniruthirumuraigal. Many people have written texts for this book from time to time. This article examine variations in the the first part of Sivapurana out of 51 parts in Thiruvāsagam. The texts of the Thiruvāsagam are numerous. In these discourses only the first part of the Sivapurana of the three texts titled Thiruvāsaka Urai Dharmapura Adinam's Thiruvāsaka Urai, written by Dantapani Desikar and published by Dantapani Desikar, compiled by the Srikali Thandavaraya Swamis and published by Thiruvaduthurai Adinam, is compared. The structure of this article is a comparison of texts of the Shiva Purana 1. General structure of Sivapurana, 2. System of Sivapurana texts, 3. Comparison of texts.

Key Words: Thirumurai, Paa Vagai, Anupoothi, Guruvarul Vilakam, Panchatcharam, Pathaporul

References

1. Manikavasagar, Thiruvāsagam, Sri Kasimadam Veliyeedu, Thiruppanthal, 2000.
2. Kazhithandavara Swamigal. 1954. *Thiruvāsaga Anupoothi Urai*, R. Vishwanathiyer (Publisher), U.Ve.Sa. Nool Nilayam, Chennai, .
3. Mahavithuvan Thandapani Desikar. 2009. Thiruvāsagam Guruvarul Vilakam Urai, Thiruvathurai Aathinam, Thiruvaduthurai Veliyeedu, Second Edition.
4. Thiruvāsaga Urai. 1997. *Tharumaiatheenam*, Ganasambantham Pathipagam, Tharumapuram, Mayiladuthurai, Second Edition.

திருவாசக சிவபுராண - உரைகள் ஒப்பீடு

மு. சங்கீதா

முனைவர் பட்ட பகுதி நேர ஆய்வாளர், தமிழாய்வுத்துறை
ஸ்ரீலபுரீகாசிவாசிசுவாமிநாத சுவாமிகள் கலைக் கல்லூரி
திருப்பனந்தாள்

முனைவர் சிவ நடராஜன்

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை
ஸ்ரீலபுரீகாசிவாசிசுவாமிநாத சுவாமிகள் கலைக் கல்லூரி
திருப்பனந்தாள்

தமிழ் இலக்கியங்கள் வரிசையில் சமுதாய மக்களுக்கு சைவ சமய நெறியை எளிதில் விளக்கும் நூல்கள் வரிசையில், சைவ சமயத்தின் தலையாய நூலாகப் போற்றப்படும் பன்னிரு திருமுறைகள் விளங்குகின்றன. பன்னிரு திருமுறைகளையும் அருளியோர் 27 அருளாளர்கள் ஆவர். பன்னிரு திருமுறைகளில் முதல் மூன்று திருமுறைகளைத் திருஞான சம்பந்தரும், நான்கு, ஐந்து, ஆறு திருமுறைகளைத் திருநாவுக்கரசரும், ஏழாம் திருமுறையைச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும், எட்டாம் திருமுறையை, ஒன்பது அருளாளர்களும், பத்தாம் திருமுறையைத் திருமூலரும், பதினொன்றாம் திருமுறையைச் சிவபெருமான் முதலாகப் பன்னிரு அருளாளர்களும், பன்னிரண்டாம் திருமுறையைச் சேக்கிழார் சுவாமிகளும் அருளினர். பன்னிரு திருமுறை நிரலில் எட்டாம் திருமுறையாகத் திருவாசகம் என்ற நூல் இடம் பெற்றுள்ளது. இந்நூலுக்குக் காலந்தோறும் பலர் உரையெழுதினர் திருவாசகத்தின் 51 பகுதிகளில், திருவாசகத்தின் முதற் பகுதியான சிவபுராணத்தின் உரைகளில் காணப்படும் வேறுபாடுகளை இக்கட்டுரை ஆய்வு செய்கின்றது. திருவாசகத்தின் உரைகள் பலவாகும். இவ்வுரைகளில் ஸ்ரீகாழித் தாண்டவராய சுவாமிகள் இயற்றிய திருவாச அனுபுதிஉரை, தண்டபாணி தேசிகர் எழுதி திருவாவடுதுறை ஆதினம் வெளியிட்ட குருவருள் விளக்கம் என்ற பெயரில் அமைந்த திருவாசகஉரை, தருமபுர ஆதினம் வெளியிட்ட திருவாசக உரை என்ற மூன்று உரைகளில் உள்ள சிவபுராணம் என்ற முதல் பகுதி மட்டும் ஒப்பீடு செய்யப்படுகின்றன.

1. சிவபுராணத்தின் பொது அமைப்பு
2. சிவபுராண உரைகளின் அமைப்பு
3. உரைகள் ஒப்பீடு

சிவபுராணத்தின் உரைகள் ஒப்பீடு என்ற இவ் ஆய்வுக்கட்டுரையின் அமைப்பு,

முக்கியச் சொற்கள்

திருமுறை, நூல், அகவல், பா வகை, அனுபுதி, இறையனுபவம், குருவருள் விளக்கம், திருவாசகம், பஞ்சாட்சரம், நமசிவாயம், ஆதீனம்.

சிவபுராணத்தின் பொது அமைப்பு

திருவாசகத்தின் முதற்பகுதியான சிவ புராணம் 95 அடிகளைக் கொண்ட அகவல் பாவால் அமைந்துள்ளது. நமசிவாய வாழ்க என்று பாடல் தொடக்கம் அமைந்துள்ளது.

சிவபுராணத்தின் முதல் ஐந்து அடிகள் வாழ்க என்றும் அடுத்து ஐந்து அடிகள் வெல்க என்றும், அடுத்து ஆறு அடிகள் போற்றி என்ற விளியுடன் நிறைவுறுகின்றன. தொடர்ந்து இறைவன் மாணிக்கவாசகருக்கு அருளிய

முறையும் உயிர்களின் பல பிறப்புகளின் வகையும் நான்கு அடிகளில் (26-30) காணப்படுகின்றன. சிவபுராணத்தில் இறைவனைப் பற்றிய புராணச் செய்திகளையும் தத்துவங்களையும் சுருக்கமான சொற்களில் நிரல்படுத்தி சிவபுராணத்தினைப் படிப்பதால் ஏற்படும் பயன்கள் இறுதி மூன்று அடிகளிலும் காணப்படுகின்றன.

**சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து'**

என்பது இறுதி மூன்று அடிகள் ஆவன.

சிவபுராண உரைகளின் அமைப்பு

சிவபுராணத்திற்குப் பல உரைகள் உள்ளன. இவ்வரைகளில், மூன்று உரைகளின் அமைப்பு இங்கு விளக்கப்படுகின்றன. அவை:

1. அனுபூதி உரை
 2. குருவருள் விளக்க உரை
 3. தருமை ஆதின உரை
- என்பவையாகும்.

அனுபூதி உரை

திருவாசகத்தின் அனுபூதி உரை என்ற உரையின் முதற்பகுதியாகிய சிவபுராணம் 250 பக்கங்கள் கொண்டனவாக உள்ளன.

இவ்வரையின் முதலில் அகத்திய மாமுனியடிகள் அருளிய அனுபவச் சூத்திரம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒரு சூத்திரம் உள்ளது. இது,

அநாதியுடனா நிண்மல சிவனுடைய

அநாதி முறைமையான பழமை'

என்பனவாகும். தொடர்ந்து பொழிப்பனுபூதி உரை என்ற பெயரில் சிவபுராணத்தின் திண்டகருத்து காட்டப்பட்டுள்ளது அடுத்தாக சிவபுராணத்தின் பாடலடிகளில் உள்ள ஒவ்வொரு சொற்களையும் பதப்பொருள் என்ற தலைப்பின் கீழ் விரிவான உரை காணப்படுகின்றது.

சிவபுராணத்தின் முதற் சொல்லாகிய நமசிவாய வாழ்க என்ற சொல்லுக்கு 173 பக்கம் விளக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.³

சிவபுராணத்தின் சொற்களுக்கு பதப்பொருள் விளக்கமாக உரை 250 பக்கங்களில் நிறைவுறுகின்றது. சிவபுராணத்தின் உரையிடையே தக்க மேற்கோள் பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

குருவருள் விளக்கஉரை

திருவாசக உரைகளில் குருவருள் விளக்கம் என்று பெயரிடப் பெற்ற உரையில் சிவபுராணத்தின் விளக்கப் பகுதியின் முன்னர் சிவபுராணம் பாடிய சூழலும் சிவபுராணத்தின் பொதுக்கருத்துமாக உள்ள ஒரு அறிமுகக்கட்டுரை உள்ளது. அடுத்தது சிவபுராணத்தின் மூலபாடம், தொடர்ந்து சிவபுராணத்தின் விளக்கமும் காணப்படுகின்றன.

சிவபுராணத்தினை 95 அடிகளையும் பொருள் முடிபிற்கேற்ப 5 அடிகள், மூன்றடிகள், இரண்டடிகள் என்றவாறு உரையாசிரியர் வகுத்து உரை செய்துள்ளார். உரையிடை தமிழ், வடமொழி பாடல்களில் மேற்கோள்கள் பல காணப்படுகின்றன. சிவ புராண உரை 54 பக்கங்கள்.

தருமை ஆதினம் உரை

தருமை ஆதினம் வெளியிட்டுள்ள திருவாசக உரையில் சிவ புராணத்தின் உரையமைப்பு 26 பக்கங்கள் கொண்டதாக உள்ளது. முதலில் சிவபுராணத்தின் மூலபாடமும், பொதுஅமைப்பு காரண விளக்கமும் பொழிப்புரைப் பகுதியும், குறிப்பு உரையுமான அமைப்பு காணப்படுகின்றன. குறிப்புரையில் சிவபுராணப்பாடல் அடியெண்களைக் குறிப்பிட்டு பொருள் முடிப்புக்குத்தக்கவாறு பதங்களுக்குக் குறிப்பு எழுதப்பட்டுள்ளன. இடையிடையே தக்க மேற்கோள்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

உரைகள் ஒப்பீடு

திருவாசகத்தின் முதற்பகுதியான சிவ புராணத்தின் உரைகள் முறையே, அனுபூதி

உரை, குருவருள்உரை, தருமை ஆதீன உரை என்ற நிரல்படி சிவபுராணத்தின் இன்றியமையா அடிகளின் உரைகள் ஒப்பீடு செய்யப்பெறுகின்றது. சிவபுராணத்தின் முதல் அடியாக நமசிவாய வாழ்க நாதன் தாள் வாழ்க⁴ என்ற அடி உள்ளது. இவ்வடிவில் உள்ள முதல் சொல் நமச்சிவாய என்பதற்கு, அனுபூதிஉரையில்,

நமச்சிவாய வாழ்க என்ற திருவருள் விநியோகம் அருளிச் செய்யப் புகுகின்றவாவன. வாழ்க்கடவ தென்று பெரியோர்கள் அசீர்வாதம் பண்ணுதலைப் போல பஞ்சாக்கரம் வாழ்க என்று அருளியது. பிறர் ஆசீர்வாதமன்று. பரமசிவனை நோக்கி, ஐவகைப் பொருளாகிய தேவரீர்! அடியேனிடத்து அபேதமாகத் தனாய் நிற்கும் முறைமை பிரியாதிருக்க அருள்க என்பது கருத்து.

நுட்பப்பொருள் - அநாதி காரணமாகவும், சர்வ வியாபகமாகவும், உயிர்க்குயிராகவும், அறிவாகவும் இருக்கும் தன்மைகளை ஐவகைகளாக உணர்த்தினது. ஐவகை யென்று திருநாமப் பொருளைப் பன்மையாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றெனினின், பதி, பசு, பாசமான முப்பொருளும் அடங்குகையால். அடங்குதலாவன

**இறைசத்தி பாச மொழின்மாயை யாவு
யுறநிற்கு மோங்காரத் துள்**

(திருவருட்பயன்)

இவை ஒரு பொருளாய் ஒன்றாய் நின்ற முறைமை.

முப்பொருள் ஒன்றாமோவெனில், ஒன்றாகாவிட்டால் பரமசிவனுக்குச் சாட் குணியமில்லை. மூன்றும் ஒரு பொருளாயிருந்தாலல்லது பரமுத்தி கூடாது. பரமுத்தியிற் கண்ட தொன்றே. அதுவே வேதாந்தப் பரப்பிருமவத்து. அது ஒன்றே. அதுவே வேதாந்தப் பரப்பிருமவத்து, அது புலப்படாவிட்டால் இலாபமில்லை. அது புலப்படுவது எப்படி யென்னில், திருநாமமான

பஞ்சாக்கரம் பரமசிவனுக்கு சதா நடனத் திருமேனியானதால், தகரவித்யா மந்திர சொருபமாயிருந்த பரமரகசியப் பொருளை ஞானகுரு தேசத்தால் அனுபூதிபெற வெனக் காண்க.

பரமுத்தியிலுள்ள நிட்டை யொன்றுமே பஞ்சாக்கர நடனமென்றறிக.

அட்சரசேர்வை விதியினால் முப்பதமென்று தன்மை படர்க்கை முன்னிலையினாலே உச்சாரணக் கிரமத்துக்கு வைத்து எழுத்துக்கவுட்டித் திருநாமம்போல் விளங்குமாசையால், இறையருளுருவாய் நிட்டை வுடி, நாவால் துதியாது, உச்சரியாது, உணராது, உயிராது, நாவால் துதித்து உச்சரித்து உணர்ந்து இருந்தபடி அறிந்த அனுபூதி கொள்க.

இப்போதருளிய சம்பிரதாய நிட்டைக்குத் திருஞான சம்பந்தக் கண்ணுடைய வள்ளலார் அருளிட வசிவானந்தமாலையில் பஞ்சாக்கர தரிசன முடிவில் ஞான மகசூஉ முன்னிலையில் வைத்து,

**நாவார வஞ்செழுத்தை யோதினர்க் றுரைத்தீ
ரோவாத முத்தரெலா மோதுவதென்?
பாவாய்கேள்
சொல்லிறந்த வஞ்சொழுத்தைச் சொல்லிறந்த
வுண்மையிலே
சொல்லிறந்து நினறோது வார்.**

என்றமை காண்க.

பஞ்சாக்கர வகைகள்

கேட்டல், சிந்தனை, தெளிதல், நிட்டை பொருந்தினவர்களுக்கு வாசனாமலம் தீர்தற்கு உபாய நிட்டையாக மெய்ஞ்ஞான குரு உபதேசித்த பஞ்சாக்கிரக் கிரமத்தில் தூல பஞ்சாக்கரம் பதினைந்து சூட்சும பஞ்சாக்கரம் பதினைந்து, முக்கலைப் பிரணவம், ஐ கலைப் பிரணவம் சோடசகலாப் பிரசாத பஞ்சாக்கரம், பரமுத்தி நிலைப் பஞ்சாக்கரம் இவ்விதமாக இருப்பது.

ஐம்பத்தோரக்கரத்தில் அகாரத்திற் பிறந்த அகராதி பதினாறெழுத்தும் பிரமாங்கமான இருபத்தைந்தெழுத்தில் என்று நீக்கி, உகாரத்திற் பிறந்த ககராதி விட்டுணுவங்கமான இருபத்தைந்தெழுத்தில் சுன்னாகிய நமவென்ற இரண்டெழுத்தும் விட்டுணுவுக்குச் சிவனை நமக்காரம் பண்ணுதற்றொழிலாதலால் கூட்டி, அப்பால் விந்துநாதமாகிய மகரத்தில் தோன்றிய ருத்திராங்கம் பால் மகேசுவராங்கம், சதாசிவாங்கமான பத்தேழுத்தினுள் சிகார, வகார மகாரங்களைக் கூட்டிச் சிவாயநம என்பது சுருதி.

பிரம விட்டுணுக்கள் முதலாயுள்ளார் நமக்கரிக்கைக்குத் தெவானாயுள்ளான், நின்மலன், ஆகிய சிவன், அவன் பொருட்டு நமக்காரம் என்று சத்தத்துக்கு அர்த்தமாய் வெளிப்பொருளாய், யார்க்கும் தெரியாததாயும், அட்டாங்க யோகத்துக்கும், சகலமான ஸ்ரீவித்தை, தகரவித்தை, தந்திர மந்திர கிரியைகளுக்கும் மூலாதாரமாயும் விளங்கும். தூல டேஷ்மங் கடந்த பிரசாதத்தில் துவாதசகலாப் பிரசாத மென்றும், அட்டாக்கரமென்றும், சோடச கலாப் பிரசாதமென்றும் கூறப்படும். அதில் மேதைகலை, அற்கிசகலை, விடகலை விந்து கலை, அர்த்தசந்திரகலை, நிரோதிகலை, நாதகலை, நாதாந்தகலை சத்திகலை, வியாபினிகலே, வியோமரூபினிகலை, அனந்தகலை, அநாதிகலை, அனாசிருதகலை, சமனானலை, உன்மனாகலை என்ற இக்கலைகள் பதினாறு. வியோமரூபினி என்ற கலை முதல் நாலும் நீங்கி, மிஞ்சியிருப்பவை துவாதசகலாப் பிரசாதம். இக்கலைகளுக்குக் குணங்களும் அடையாளங்களும் மாத்திரைகளும், அத்துவாக்களும் அடங்கியிருப்பதான கலையே சிவயோக சமாதிடியனக் காண்க. அபேத சிவஞான நிட்டைக்குப் பரமுத்தியிலுள்ள முத்தி பஞ்சாக்கர தரிசனம், ஞானகுரு உபதேச நிட்டையான ஈசன் இருவிரலாற் காட்ட வொண்ணா இன்பத்தை, மாசற ஓர்

அங்குலியால் வாழ்வித்த வாழ்வானழ்வை அனுபூதியாற் காண்க. இவ்வானுபூதி சந்தான சமய வாசாரியரான நாயன்மார்கள் அங்கங்கே சாத்திர, தொத்திரங்களில் அருளியிருப்பதை உபதேசவோர் மொழியாலும் திருவுளம் பற்றுவார்கள். அந்தப் பக்குவத்துக்குத் தக்கதாகச் சிவஞான அனுபோகம் விளங்கும். எவ்வகைப் பஞ்சாக்கர அனுபூதி பெற்றாலும் இத்திருவாசக முதல் மொழியான திருநாமத்திலே அடங்கியிருக்கு மென்பதகுற்ச் சுருதி.

வேதத்தில்,

**வேதநான்கினு மெய்ப்பொருளாவது
நாதநாமம் நமச்சிவாய**

(ஞானசம் 3 307 - 1)

என்றும்,

நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே

(திருநாவுக் . நமச்சிவாய.1).

என்றும்,

நான்மறக்கினும் சொல்லுநா நமச்சி வாயவே

(சுந்தரர் திருப்பாண்டிக்)

என்றும் அருளிய அனுபூதி காண்க.

ஆகமத்தில்,

ஐந்தெழுத் தோதி யேறினார்

(பெரிய. ஞானசம்பந்.216)

என்றும்,

புராணத்தில் அஞ்செழுத் துமனாதி

(கோயிற் -பாயி - 20)

என்றும்,

சாத்திரத்தில்,

அஞ்செழுத்தா லுள்ள மானுடைமை

(சிவஞானபோதம் சூ. 9 அதிகா.3 உதார .1)

என்றும்,

குஞ்சித்தாளஞ் செழுத்தாற் கொள்

(சிவானந்த . 315)

என்றும்,

அஞ்சே யஞ்சாக

(திருவுந்தி.10)

என்றும்,

ஐந்து பொருணூறெரியப் புகின்

(திருவருட்-81)

என்றும் நாயன்மார்கள் அருளிய அனுபவச் சுருதிகளில் அங்கங்கே வருவனவற்றாற் காண்க.⁵ என்றவாறு உரை விளக்கம் கணப்படுகின்றது.

குருவருள் விளக்கம் என்னும் உரையில், நமச்சிவாய வாழ்க திருமந்திர வாழ்த்தாகும். நமசிவாய என்பது திருவைந்தெழுத்து. இந்த ஐந்தெழுத்தும் தனித்தனியாகப் பொருளுணர்த்தும் தன்மையன. ந என்பது மும்மலங்களையும் தத்தம் தொழிலில் ஈடுபடுத்திப் பரிபாகம் வருவித்தற்பொருட்டு மலங்களுடனின்றி உயிரை மறைத்தலால் திரோதான சக்தி என்றும் திரோதாயி என்றும் திரோதான மலம் என்றும் கூறப்படுவதாகிய சிவசக்தியையும், ம என்பது உயிரைப் பந்தித்து நிற்கும் ஆணவம் மாயை கன்மம் என்ற மும்மலங்களையும், சி என்பது சிவத்தையும் வ என்பது சிவத்தோடு உடனாய் நிற்கும் திருவருளையும், ய என்பது உயிரையும் உணர்த்தும் எழுத்துக்களாம். ஞானாசிரியப் பெருந்தகையாகிய மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் உயிர்களின் தரமறிந்து உபதேசிக்க முற்படுகின்றவர்கள் நமச்சிவாய வாழ்க என்றருளினார்கள்.⁶ என்றவாறு விளக்கப்பட்டுள்ளது.

தருமையாதீனம் உரையில், நமச்சிவாய என்னுந் தொடர், தன்னையே குறித்து நின்றது. இதனை முதற்கண் எடுத்தோதியவாற்றால் மந்திரங்கள் எல்லாவற்றுள்ளும் தலையாயதாகிய என்னும் இசையெச்சம் முதற்கண் வருவித்துரைக்கப்படும் அதனானே இதனின் மிக்க மங்கலச்சொல் இல்லையாதலும் பெறப்படும். இத்திருப்பாட்டினுட்போந்த உயிரளபெடை, ஒற்றளபெடைகள் இல்லாது ஒதின், தளை சிதைதல் காண்க. நாதன் என்றது முன்னர் போந்த மந்திரத்தால் சிவபெருமானை என்பது விளங்கிற்று. நாதன் - தலைவன். நமச்சிவாய மந்திரம்

மந்திரங்கள் எல்லாவற்றிலும் மிக்கது. எனவே அதற்குப்பொருளாயுள்ள நாதனே எல்லா தேவரினும் மிக்க முழு முதற் கடவுள் என்பது போந்தது. நாதன் என்பதற்கு நாத தத்துவத்தில் உள்ளவன். என்று உரைப்பாரும் உளர். மந்திரம் இறைவன் திருவருளினது தடத்தநிலையும், அவனது திருவடி அதன் உண்மைநிலையுமாம். அவற்றுள் மந்திரம் நம்மனோரால் அறியப்படுதல் பற்றி அதனை முதற்கண் வாழ்த்தி, பின்னர்த் திருவடியையே பன்முறையானும் வாழ்த்து கின்றார்⁷ என்றவாறு விளக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு உரையாசிரியர்கள் ஐந்தெழுத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு எழுத்துக்களின் தனித்த பொருளையும் ஒதும்முறையையும் சிறப்பினை அறியும் வண்ணம் விரித்துள்ளமையும் மந்திரங்களில் உயர்ந்தது ஐந்தெழுத்தமந்திரம் என்று குறிப்பிடுவதும் காணமுடிகின்றது.

சிவபுராண அடிகளில் உயிர்களின் பல்வேறு பிறப்புகள் பற்றிய செய்திகளை, புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப் பல்விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக் கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய் வல்லகர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச் செல்லா நின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள் எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான் 8 (26 - 31) என்ற அடிகள் குறிப்பிடுகின்றன.

உயிர்களின் பல வகைப் பிறப்புகளைப் பற்றி குறிப்பிடும் அடிகளுக்கு, அண்டஜம், சுவேதஜம், உத்பிஜம், சராயுஜம் என்ற நால்வகைத் தோற்றத்திலும் உளவாகிய தாவரம், ஊர்வன, பறப்பன, விலங்கு, நீர்வாழ்வன, தேவர், மனிதர் இவ்வெழுவகைப் பிறப்பில் தாவரம் 19 ஊர்வன 15 பறவை 10 விலங்கு 10 நீர்வாழ்வன 10 தேவர் 11 மனிதர் 9 ஆக எண்பத்துநாலு லட்ச பேதமாம். ஒவ்வொரு யோனி பேதத்துக்கும் அளவில்லை

இப்பேதமான தனு (சரீரம்)க்களுக்குப் பேதம் கற்ப பேதந்தோறும் அளவைப் பிராமணங்கள் வெவ்வேறாளிருக்கும். இப்பிறவியை உலகத்தார் உண்டென்பர் இல்லென்பர். இல்லென்பானவனை தாக்கி இப்பிறவி உண்டு என அடியார் பொருட்டுத் திருவுளம் பற்றினதெனக் காண்க.⁹ என்ற விளக்கத்தினை அனுபூதிஉரை குறிப்பிடுகின்றது.

குருவருள் விளக்க உரையில், ஈண்டுக் கூறப்பெற்ற புல் முதலியன செய்யுள் நோக்கி முறைபிறழ வைக்கப்பெற்றன. ஆயினும் முறைப்படுத்தி உரைகாண்க. இவற்றுள் புல் பூண்டு மரம் இவை மூன்றும் தாவரங்கள் புழு பாம்பு முதலிய ஊர்வனவும் பறவைகளும் விலங்குகளும் மக்கள் தேவர் பேய் முதலிய யாவும் சங்கமங்கள்.

கல் - மலை. உயிர்கள் உடம்பொடுகூடிப் புலப்படுத்தலாகிய பிறவிக்கு முன்பே மலைதான் இருந்தது. உயிர்கள் அம்மலைகளைச் சார்ந்து புலப்படாது கிடந்தன. பின்னர், பரிபாகம் வந்த காலத்துப் புல் முதலியவாக வடிவு கொண்டன. அறிவு முதிர்முதிர் அதற்கு வந்த உடலமைப்பும் வளர்ச்சிபெற்றன. அதலின் கல்லை முதற்பிறவியாகக் கூறினார். கல் முதற் படைப்பு என்பதைக் கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே என்னும் பழம்பாடற் பகுதியும் நிலைபெறுத்தும்.

பூடு - பூண்டு. விருகம் - மிருகம் என்ற வடமொழியின் ஆக்கம். இவற்றுள் புல் பூண்டு மரம் என்பன தாவரங்கள். புழுவும் பாம்பும் ஊர்வன. பறவை பறப்பன, விலங்கு நடப்பன, மனிதரும் முனிவரும் மக்கட் பிறப்பினர். தேவர் அசுரர்தெய்வப் பிறவினர். பேய் பூதங்கள் மனிதச்சார்வு விட்டுத் தெய்வச் சார்பு பெற்றவை. இவ்வண்ணம் எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தென் இவ்வண்ணம் எல்லாப் பிறப்பும்

பிறந்திளைத்தேன் என்றார். பேய் என்பது நுண்ணுடம்போடு இயங்கும் உயிர் இது கண்டோர்க்கு அச்சம் விளைத்தலின் இப்பெயர் பெற்றது. கணம்-பூதகணம். நுண்ணுடம்பில் நிற்பனவும் பருவுடம்பு உடையனவுமாகிய தேவப்பிரிவைச் சார்ந்தவை. தாவரம் ஸ்தாவரம் என்னும் வட வொல்லின் திரிபு¹⁰ நிலையான பொருள். சங்கமம் - ஜங்கமம் என்பதன் திரிபு அசையும் பொருள்.

இப்பகுதியில் உயிரின் தோற்றமுறை மாறாக இருப்பதற்கு உயிர்கள் புண்ணிய பாவ இயல்பிற்கு ஏற்றவாறு உணர்த்தும் தாழ்ந்தும் மாறிமாறிப் பிறத்தலைக் காரணமாகக் கூறுவாரும் உளர்.¹⁰ என்று குறிப்பிடுகின்றது.

தருமை ஆதின உரையில், மிருகம் என்பது விருகம் என மருவிற்று கல்லினுள் வாழும் தேரை முதலியன போன்றவற்றைக் கல் என்று அருளினார். இனி கல்தானே ஒரு பிறப்பு எனக் கொண்டு அதற்கும் வளர்ச்சி உண்டென உரைப்பாரும் உளர். கணங்கள் - பூதங்கள் வல் அசுரராகி என்க செல்லா நிறறல் - உலகில் இடையறாது காணப்பட்டு வருதல் பிறப்பும் என்றதில் பிறப்பின் கண்ணும் என ஏழாவது விரிக்க. பிறந்து என்றதற்கு பலமுறை பிறந்து என உரைக்க எம் பெருமான் என்றது, விளி. இன்று என்றதனை, இதன்பின்னும் மெய்யே என்றதனை வீடுற்றேன் என்றதன்பின்னும் கூட்டுக. கண்டு வீடுற்றேன் என்றது, உண்டு பசி தீர்ந்தான் என்றாற்போலக் காரண காரியப் பொருட்டு இன்று கண்டு வீடுற்றேன் என்றதனால் எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்ததது இளைத்து இதனைக் காணாத முன்னை நாள்களில் என்பது பெறப்பட்டது. மெய்யே என்னும் பயனிலைக்கு இது என்னும் எழுவாய் வருவிக்க இவ்வாறு வலியுறுத்த

தோதியது. தாவரசங்கமங்களாய் உள்ள பலவகைப் பிறப்புக்களிலும் பலகாலும் பிறந்தது, இனி என்னே உய்யுமாறு என்று இளைத்தற்குக் காரணமாயிருந்த பலவும் உனது திருவடியைக் கண்ட துணையானே அற்றொழிந்தன. இஃது உன் பெருமை இருந்தவாறு என வியந்தவாறு இதன்பின் ஆதலின் என்னும் சொல்லெச்சம் வருவித்து, அதனை, முடிவில் அரனேயோ என்றதில் உள்ள உனக்கு ஓலம் என்னும் பொருளதாகி ஓ என்றதனோடு முடிக்க.¹¹ என்று குறிப்பிடுகின்றது. சிவபுராணத்தின் 26 முதல் 30 வரை உள்ள அடிகளில் உயிர்களின் பல்வகைப் பிறப்புகளை மூன்று உரைகளும்படி நிலை முறையில் மக்கள் தம்மறிவின் நிலைக்கேற்ப எளியநிலையில் அறிந்துகொள்ளத் தக்கவாறு பகுத்தும் விரித்தும் அமைத்துள்ளமையைக் காணமுடிகின்றது.

சிவபுராணத்தின் இறுதி நான்கு அடிகள்,
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏதப் பணிந்து

(அடி-92-95)

என்பனவாகும்.

சிவபுராணத்தின் இறுதி நான்கு அடிகளுக்கு அனுபூதிஉரை,

சொல்லற் கரியானைச் சொல்லி,
(எ-ன) கூவும் தொழிற்கெட்டாத நாதனைத்
துதித்து (எ-க)

திருவடிக்கீழ்,

(எ-ன) சர்வ வியாபக சத்தி டிமய்கண்ட
குஞ்சிதபாதத்தின் கீழ் வியாப்பிய அபேத
அத்துவித அடிமையான நிட்டை கூடாமற்
கூடி (எ-க).

93. சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து
சொல்லுவார்

(எ-ன) இப்போது அருளிய மகாவாக்கியப்
பொருளை ஐயமின்றித் திருவருளால்
துதிப்பவர்கள் (எ-க).

94. செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார்

(எ-ன) இம்மையே சீவன் முத்தராய்
சஞ்சரிப்பார்கள்(எ-க)

94-95. சிவனடிக் கீழ்ப் பல்லோரு
மேத்தப் பணிந்து.

(எ-ன) சஞ்சரிப்பவர்களான சீவன்
முத்தர்கள் குஞ்சிதபாதத்தினன் கீழ்ப்
பரமுத்தர்களாய் இப்போதே யாவரும்
தொழச் சிவானுபூதி பெற்றிருப்பார்கள்
(எ-க). 13 என்றவாறு விளக்கங்காட்டுகின்றது.
இவ்வடிகளுக்கு, குருவருள் விளக்கம் என்ற
உரையில்,

சொல் - மாயையின் காரியம். சிற்றறிவு
உடைய உயிரின் முயற்சியால் அவற்றின்
அறிவின் அளவாக வெளிப்படுவது.
இறைவன் மா “உரை மனம் கடந்து நின்ற
ஒருவன் அவனைச் சொல்லாற் சொல்லிக்
காட்டலாகாமையன் சொல்லற்கு அரியானை
என்றார். அங்ஙனம் சொல்லற்க அரியானாயினும்
அவன் திருவருளுணர்ந்திய அளவில்
சொல்லுந்தரம் உண்டு என்பார் செ
ரால்லி என்றார். திருவடிக்கீழ்ச் சொல்லிய
பாட்டாவது அவன் திருவடிக்கீழ் இருந்து
திருவருள் முற்படத் தாம் பிற்பட்டுச்
சொல்லிய பாட்டு.

பொருள்-உணர்ச்சிவடிவாக உயிரிற்சென்று
உரைப்பன. பொருள் உணராது பாடல்களைச்
சொல்லின் அவை நாவின் முயற்சியாகிய
ஒலியாய்க் கழியுமேயன்றிப் பெரும்பயன்
விளையாது ஆதலால் பொருள் சொல்லுவார்
என்னாது பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
என்றருளினார். செல்வன் கழலேத்தும்
செல்வம் செல்வமே என்றாற் போல
உணர்ந்து சொல்லுவாரே செல்வர் என
இயைக்க.

சிவபுரம்- மங்களமும் நிறைவும் உடையதாகிய
பரமுத்தி. அதனையாம் உணர் ஓர் ஊர்போலச்
சொன்னதாம். ஆன்மா பரமுத்தி நிலையாகிய
திருவடிப்பேறு சித்தித்த விடத்தும் அடிமைத்

திறமே பேணி, ஆனந்தமேதானாய் அமர்ந்திருக்கும் ஆதலின் சிவனடிக்கீழ் உள்ளார் என்றார். உள்ளார் என்பது மூன்று காலத்திற்கும் பொதுவாகிய வினைமுற்று. சிவனடியோடு ஒன்றியகாலத்து இவர்கள் காலதீதர்கள் ஆயினமையின் உள்ளார் எனப் பொதுவினை கொடுத்து முடித்தார். அங்ஙனம் சிவனடிக்கீழ் இருக்கும் பொழுது, ஏனைய அடியார்கள் தம்மை வணங்குவார்கள். ஆதலால் பல்லோரும் ஏத்த உள்ளார் என்றும், ஒன்றிய நிலையிலும் சிவம் ஆனந்தப்பொருள் நாம் நுகர்பவன் என்ற பேதலானமாகிய முனைப்பும் அற்றுத் தாடலையாக அடங்கி நின்றலின் பணிது உள்ளார் என்றும் அருள் பாலித்தார்.¹⁴ என்றவாறு விளக்கம் காணப்படுகின்றது.

அடுத்து தருமை ஆதின உரையில், சொல்லற்கரியானைச் சொல்லி என்றதனால் யான் அறிந்த அளவிற்போற்றி என்க. செல்வர்-ஞானச் செல்வராவர் தம்மைப் பல்லோரும் ஏத்த, தாம் சிவபுரத்தில் சிவனடிக்கீழ் அவனைப் பணிந்து நிற்போராவர் என சொற்களை ஏற்குமாற்றாற் கூட்டியுரைக்க சிவபுரத்தின் உள்ளார் என்றது. தூய புலன்களைக் கவர்தலை ஞானச் செல்வராதல் கூறினமையின், அகர்ச்சியின் உவர்ப்புத் தோன்றியவழி, அங்கிருந்தே பரமுத்தியைத் தலைப்படுதல் பெறப்பட்டது. இதனால் இப்பட்டினை ஒதுவார்க்கு வரும் பயன் கூறினமை காண்க.

இங்ஙனம், மங்கல வாழ்த்து முதலாக, பாட்டின் ஈறாகப் பாயிர ஊறுப்புக்கள் பலவும் அமைய இதனை அருளிச் செய்தமையின் அடிகள் தம் பெருமானைப் பலவாற்றானும் பாடி மகிழ விரும்பி அங்ஙனம் பாடத் தொடங்குங்கால். இதனையே முதற்கண் அருளிச் செய்தார் என்பது பெறுதும். இதனானே, இதனுட்

கூறப்பட்ட பாயிரப் பகுதிகள் பலவும், பின்னர் அருளிச் செய்த பல பகுதிகட்கும் பொருந்துதல் கொள்க.

சிவ புராணந்தன்னை உரைப்பன எனப் புகுந்த அடிகள், அதனைப் பலவாற்றானும் விளிமுகமாகவே அருளினமையின், அவையாண்டு நிற்பினும் பொருந்துவனவேயாம் ஆதலின் எம் பெருமானே, முன்பு பல்லாழிக் காலம் எல்லாப் பிறப்புக்களிலும் பிறந்து இளைத்துப்போனேன். இதுபோழ்து உன் பொன்னடிகளைத் கண்டு வீடு பெற்றேன். இதுபேழ்து உன் பொன்னடிகளைக் கண்டு வீடு பெற்றேன் இது மெய்யே ஆயினும், உடம்பினுட் கிடப்ப ஆற்றேன், பொய் கெட்டு மெய் ஆனார்க்கு புலக் குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே! தில்லையுட் கூத்தனே' தென்பாண்டி நாட்டானேசு அல்லற் பிறவி அறுப்பானேசு ஓ என வினைமுடித்துக் கொள்க.¹⁵ என்றவாறு காணப்படுகின்றது. இங்கு சிவபுராணத்தினைத் தொடர்ந்து சொல்பவர் பெரும் பேற்றினை நுண்பொருளாக விளக்கியும், அனுபவத்தால் வினை நீக்கத்தினை உணர்ந்தும் முத்தி அடைவதனையும் எளியநிலையில் எடுத்துக் காட்டுவதனைக் காணமுடிகின்றது.

முடிவுரை

தமிழ் இலக்கியங்களில் குறிப்பிடத்தக்கதாகப் மக்களால் நன்கறியப்பட்ட திருவாசகத்திற்குப் பல உரைகள் காலந் தோறும் எழுகின்றன. திருவாசகத்தின் முதற் பகுதியாக உள்ள சிவபுராணத்தின் உரைகள் மூன்றினை ஒப்பாய்வு செய்து நோக்குங்கால் எளிய முறையில் தமிழ் நூலறிவு உடைய மக்களால் பயின்று அறியத்தக்கதாகத் தருமையாதீன உரையும், தமிழறிவு சமய சாத்திர அறிவுப்புலம் வாய்க்கப்பெற்றார்களின் அறிவுக்குக் களமாக ஏனைய இரு உரைகளும் உள்ளன.

சான்றெண் விளக்கம்

1. மாணிக்கவாசகர், திருவாசகம், சிவ புராணம், அடிகள் - 93 முதல் 95 வரை
2. காழி தாண்டவராய சுவாமிகள், அனுபூதி உரை, ப.39
3. மேலது, பக். 39 முதல் 212 வரை
4. மாணிக்கவாசகர், திருவாசகம், சிவபுராணம், அடி,1
5. காழி தாண்டவராய சுவாமிகள், அனுபூதி உரை, பக்.41 - 45
6. தண்டபாணிதேசிகர், திருவாசகம் குருவருள் விளக்கம் உரை, பக். 10-11
7. திருவாசகம், தருமையாதீனம் உரை, ப.115
8. மாணிக்கவாசகர், திருவாசகம், சிவபுராணம், அடிகள், 26 - 31
9. காழி தாண்டவராய சுவாமிகள், அனுபூதி உரை, ப.260
10. தண்டபாணிதேசிகர், திருவாசகம் குருவருள் விளக்கம் உரை, பக். 29-30
11. திருவாசகம், தருமையாதீனம் உரை, பக்.121-122

12. மாணிக்கவாசகர், திருவாசகம், சிவ புராணம், அடிகள், 92-95
13. காழி தாண்டவராய சுவாமிகள், அனுபூதி உரை, ப.276
14. தண்டபாணிதேசிகர், திருவாசகம் குருவருள் விளக்கம் உரை, ப.53
15. திருவாசகம், தருமையாதீனம் உரை, பக்.131-132

துணைநூற் பட்டியல்

1. மாணிக்கவாசகர். 2000. திருவாசகம், ஸ்ரீகாசிமடம் வெளியீடு, திருப்பனந்தாள்.
2. காழிதாண்டவராய சுவாமிகள். 1954. திருவாசக அனுபூதி உரை, ரா. விசுவநாதையர் (பதிப்பாசிரியர்), உ.வே.சா. நூல்நிலையம், சென்னை.
3. மகாவித்துவான் தண்டபாணிதேசிகர். 2009. திருவாசகம் குருவருள் விளக்கம் உரை, திருவாவதுறை ஆதீனம், திருவாவடுதுறை இரண்டாம் பதிப்பு.
4. திருவாசக உரை. 1997. தருமையாதீனம், ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகம், தருமபுரம், மயிலாடுதுறை. இரண்டாம் பதிப்பு.